

בית המשפט העליון

בג"ץ 1449/08

טל בניה והשקעות קרני נ. ועדת העררים של אי"ש

תאריך הגשה: 13/02/08

בג"ץ 08/

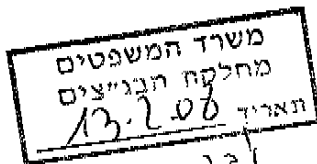
**בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק**

1. בעניין: טל בניה והשקעות קרני שומרון ח.פ 562402032

2. אגודת מחדשי הישוב היהודי בחברון ע.ר 590035319

שתייהן ע"י ב"כ עוה"ד נדב העצני ו/או שלום פריס ו/או אמיר רוזנברג ו/או אורית יפת ו/או עדי ברנר ו/או עידן מילר ו/או אלעד פלד ו/או אריאל קופילוביץ' ו/או עברי פיינגולד ו/או עופר אשכנזי ו/או קרן קלר ו/או יוסי אהרוני ו/או לידיה מנדלבאום-פלקוב ו/או מורן חכמה מרח' כנפי נשרים 15 ירושלים
טל': 02-6537777 ; פקס': 02-6537773

העותרות

- נ ד -

1. ועדת העררים של אי"ש

2. ראש המינהל האזרחי באזור יהודה ושומרון, תא"ל יואב (פולי) מרדכי

באמצעות סרן רונית לוי
מלשכת היועץ המשפטי לאזור יהודה ושומרון
ת.ד. 5, בית אל 90631
טל': 02-9977071/711 ; פקס : 02-9977326

המשיב

עתירה למתן צו על תנאי ולמתן צו ביניים

א. הסעדים המבוקשים

1. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צו על תנאי, ולאחר שמיעת הצדדים להופכו למוחלט, המורה למשיבים או למי מהם לבוא וליתן טעם, כדלקמן:

א. מדוע לא תבוטל החלטת המשיב 1 (להלן: "ועדת הערר" או "הוועדה") מיום 27.12.07, המונעת מהעותרות עיון במסמכים רלבנטיים וקבלת פרטים נוספים ההכרחיים לשם ניהול הליך ערר 15/07, שהוגש מטעמם (להלן: "הערר"), המצויים ברשות המשיב 2 ו/או ברשות גורם מגורמי המדינה (להלן: "המשיב");

ב. מדוע לא יחויב המשיב להמציא לעותרות את מלוא המסמכים והנתונים המבוקשים, כפי שיפורט להלן, הרלבנטיים לניהול הערר והדרושים לעותרות לצורך ניהול עניינם באופן שוויוני והוגן;

2. עד להכרעה בעתירה, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן **צו ביניים**, האוסר על המשיבים מלהמשיך ולדון בערר.
3. כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיב 2 בהוצאות הליך זה ובשכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כדין.

ב. הצדדים לעתירה

4. העותרת 1 הינה חברה ירדנית, שכל בעלי מניותיה הינם בעלי אזרחות ישראלית, המאוגדת אצל קמ"ט משפטים ביו"ש, מתוקף סמכותו כרשם החברות באזור יהודה ושומרון (להלן גם: "**החברה**").
5. העותרת 2 הינה עמותה רשומה אצל רשם העמותות בישראל (להלן גם: "**העמותה**"). בעת מועד הגשת עתירה זו, ולפחות מאז ה-19.3.07, מחזיקות העותרות באמצעות נציגי העמותה במבנה נשוא הדיון בערר, וזאת על פי הרשאה בכתב מטעם החברה.
6. המשיבה 1 הינה ועדה אשר הוקמה מכת סעיף 1 לצו בדבר ועדות עררים (יהודה ושומרון) (מס. 172), תשכ"ח-1967, והמוסמכת לדון בערר על החלטות המשיב 2, מכת הוראות צו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (מס. 1586), התשס"ז-2007 (להלן: "**צו שימוש מפריע**" או "**הצו**").
7. המשיב 2 (להלן: "**המשיב**" או "**המינהל**") נושא מתוקף תפקידו באחריות על שמירת החוק והסדר הציבורי באיו"ש, וזנו הרשות המוסמכת למתן היתר עסקה, מתוקף הצו בדבר עסקאות במקרקעין (אזור הגדה המערבית) (מס. 25), התשכ"ז-1967 (להלן: "**צו עסקאות מקרקעין**") ולסילוק מחזיקים שלא כדין ממקרקעין, מתוקף צו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (מס. 1586), התשס"ז-2007 (להלן: "**הצו בדבר שימוש מפריע**" או "**הצו**").

ג. תמצית העתירה

8. מדובר בעתירה שנועדה לאפשר לעותרות לנהל הליך משפטי אלמנטרי בפני הוועדה – ועדת העררים של יו"ש. כתוצאה מעמדת המשיב והחלטת ועדת הערר המגבה את עיקריה, נמנעת מהעותרות היכולת לקבל את זכויות היסוד הדיוניות המוקנות לכל צד המתדיין בפני ערכאה שיפוטית כלשהיא במדינת ישראל, בוודאי כזו העוסקת בבירור עובדות.
9. במסגרת הערר שהגישו העותרות על החלטת המשיב לשלול מהן זכויות יסוד לרבות זכויות קניין בבניין שרכשו הידוע כ"בית השלוש" בחברון, ביקש המשיב למנוע מהעותרות את היכולת לעיין במסמכים שעל בסיסם קיבל את החלטתו, וכן שלא למסור להם נתונים ומסמכים הרלוונטיים להוכחת טענותיהם כנגד החלטתו של המשיב.

10. העותרות פנו שוב ושוב למשיב ולאחר מכן הגישו בקשות מפורטות ומעמיקות לוועדת הערר, בהן ביססו את זכותן לקבל את המסמכים והנתונים המבוקשים.
11. לאחר התדיינויות שונות החליטה ועדת הערר שעל משיב למסור לעותרות רק מסמך אחד מתוך מסמכים רבים שנדרשו ומתוך שאלות נתונים רבים שהתבקשו.
12. גם את המסמך הבודד הזה נמנע המשיב מלמסור לעותרות, **עד לפני שבוע ימים** ורק לאחר שהיפר את לוח הזמנים שקבעה הוועדה למסירת המסמך והגיש בקשה נוספת לשינוי החלטת הוועדה, שנדחתה לבסוף.
13. לאור העובדה שההליך התלוי ועומד בפני ועדת הערר עשוי לקבוע את גורל זכויות העותרות בנכס האמור, ולאור העובדה שהעותרות לא יכולות לנהל הליך זה באופן הוגן, ראוי ושוויוני, כאשר נתונים ומסמכים אלמנטריים לא נמסרו להם, ובהעדר כל טריבוטל משפטי אחר בעל סמכות לדון בעתירתן זו, לא נותר להן אלא לפנות לקבלת סעד מבית משפט נכבד זה.

ד. תמצית עובדות הרקע

14. העותרת 1 רכשה נכס הידוע גם כנתת חלקה 1, חלקה 51 בגוש עירוני מס' 34427 באדמות חברון (להלן: "המבנה" או "הנכס"). הנכס הינו מבנה בן 4 קומות, המכונה "בית השלום" או "הבית החום" והוא נמצא בסמוך לקריית ארבע.
15. ביום 6.5.07 הודיע המשיב לעותרות כי השימוש בו הן עושות בנכס, הינו "שימוש מפריע", כהגדרתו בצו בדבר שימוש מפריע. צו זה חוקק רק בחודש ינואר 2007 ונעשה בו שימוש, לראשונה, כנגד העותרות בתיק זה.
16. יצוין כי היבטים שונים הנוגעים לזכויות במבנה נידונים בשני הליכים משפטיים נוספים התלויים ועומדים בבית משפט נכבד זה, (הליך המושעה לעת עתה) בג"ץ 10302/07, והליך בבית המשפט המחוזי בירושלים - ת.א 2025/08.
17. על אף טענות שונות שהעלו נציגי המשיב ויתר גורמי המדינה בפני בג"ץ במסגרת הדיון בערר בו עסקינן, הודיעה ב"כ המשיב כי לצורך ההליך המתנהל בוועדה, המשיב יוצא מנקודת הנחה כי עסקת הרכישה של הנכס הינה עסקה תקפה.

ראה שורות 52-53 לפרוטוקול ועדת הערר מיום 23.7.07 המצורף ומסומן כנספח א.

18. עוד קודם לכניסת נציגי העותרות לנכס, ביום 19.3.07, הגישה החברה בקשה למתן היתר עסקה לקמ"ט רישום מקרקעין, בהתאם להוראות צו עסקאות מקרקעין.

העתק בקשה להיתר ולמתן רשיון לעסקה במקרקעין מיום 19.3.07 מצורף ומסומן כנספח ב.

19. לאחר כניסת נציגי העותרות לנכס התבטאו שר הביטחון דאז ומקורביו בגלוי, כי הם לא יתירו את ישיבת העותרות בנכס. משיקולים פוליטיים-זרים, הורה שר הביטחון דאז, מר עמיר פרץ, לגורמים הכפופים לו לספק את התואנה שתאפשר את פינוי נציגי העותרות מן המבנה.

20. בנסיבות אלה, נוכח עמדת שר הביטחון דאז, החליט מי מטעמו לעשות שימוש באמצעי משפטי חדש, יוצא דופן ובלתי מתאים – הצו בדבר שימוש מפריע, על מנת לשלול מהעותרות את זכויותיהן ולפנותן מהמבנה.

21. בכדי להצדיק שימוש בהוראות צו שימוש מפריע מסר המשיב לעותרות ב- 11.4.07, שתי הודעות במקביל. מתד מסר הודעה (להלן: "הודעת המינהל"), לפיה נדחתה על הסף בקשת החברה לקבלת היתר עסקה, בהתאם להוראות צו עסקאות מקרקעין. הטעם לסירוב נכתב באופן נכוח ובוטה: "החלטת שר הביטחון...כדירקטיבה מדינית".

להודעת המינהל צורפה הודעה ובה דרישה על פי סעיף 2(א) לצו שימוש מפריע, לפיה נדרשו העותרות לנמק מדוע החזקתן בנכס איננה בבחינת "שימוש מפריע במקרקעין פרטיים" בנכס, קרי- שימוש במקרקעין פרטיים ללא זכות בדין.

הודעת המינהל מיום 11.4.07 מצורפת ומסומנת כנספח ג.

דרישת המינהל על פי סעיף 2(א) לצו שימוש מפריע ביחס לעותרות מצורפת ומסומנת כנספח ד.1.

22. העותרות הגישו הסבריהן המנומקים בכתב לדרישת המינהל והטעו כי השימוש בנכס נעשה על פי זכויות בדין, בין היתר מכוח עסקת מכר ועסקת שכירות שנחתמה בין נציגי המוכרים לנציגי החברה.

23. באופן לא מפתיע נדחו הסברים אלו ובעקבות זאת הוציא המשיב, כאמור, החלטה לפיה החזקת העותרות בנכס הינה בבחינת שימוש מפריע בנכס וכי הוא זכאי להפסיק חזקה זו ולפנותן מהנכס.

24. על החלטת המינהל לפנות את העותרות מכוח הצו בדבר שימוש מפריע הוגש ערר מטעם העותרות (ערר 15/07) – אשר על החלטת הביניים שניתנה בו מוגשת עתירה זו.

25. טענות העותרות בערר, בתמצית רבה, הן :

- א. המשיב לא היה רשאי לפעול לסילוקן של העותרות מהנכס מכוח סמכותו על פי צו שימוש מפריע. בין היתר מאחר והעותרות מחזיקות בנכס כדין מכוח הסכם מכר והסכם שכירות תקפים, מכוח זכות הרשאה/רשיון, זכויות אובליגטוריות ומכות זכויות שביושר.
- ב. נפלו פגמים מהותיים בהפעלת סמכותו של המשיב על פי הוראות צו שימוש מפריע, בשל הפעלתה בניגוד לתכלית החקיקה של הצו ותוך הבאה בחשבון של שיקולים זרים.
- ג. החלטת המשיב שלא ליתן היתר עסקה התקבלה בהיעדר סמכות וללא הפעלת שיקול דעת עצמאי מטעם בעל הסמכות.
- ד. החלטת המשיב שלא ליתן היתר עסקה התקבלה על בסיס מניעים פוליטיים-מפלגתיים זרים, לאור שיקולים בלתי רלבנטיים בהפעלת סמכות המשיב, בחוסר סבירות קיצונית לנוכח השיקולים הרלבנטיים ושלא על פי הליך מינהלי ראוי.
- ה. יישום הוראות צו עסקאות מקרקעין וצו שימוש מפריע כלפי העותרות נעשה תוך הפליה בוטה לעומת התושבים הערבים של יו"ש.

כתב ערר מיום 21.5.07 וכתב תשובה לערר מטעם המשיב מצורפים ללא נספחיהם ומסומנים בהתאמה כנספחים 2.ד-1 ו-3.ד.

ה. הבקשה לעיון במסמכים וקבלת נתונים

26. במסגרת בירור הערר, הגישו העותרות ביום 20.8.07, בקשה לגילוי מסמכים ולמתן פרטים נוספים מטעם העותרות (להלן: "הבקשה"). בקשה זו הוגשה לאחר שניסיונות תוזרים ונשנים מצד העותרות לעיין במסמכי הצד שכנגד, הן על פי הוראות חוק חופש המידע והן במסגרת זכויות צד בערר - נדחו בחלק הארי שלהן (ראה סעיפים 1 ו-2 לבקשה והנספחים אליהם הם מפנים, המצורפים לבקשה).

27. במסגרת הבקשה התבקש, בין היתר, עיון במסמכים ופירוט הנתונים הבאים :

- א. עיון בנתונים ומסמכים הנוגעים לתכלית חקיקתו של צו שימוש מפריע (לרבות חוות דעת של לשכת היועמ"ש של איו"ש) ;
- ב. עיון בנימוקים בעטיים נענו או סורבו הבקשות למתן היתר עסקה, שהוגשו למנהי"ז באיו"ש או לכל גורם שלטוני אחר, בין השנים 2000-2007 ;
- ג. נתונים בנוגע לבקשות למתן היתר עסקה, שהועברו לאישור משרד הביטחון, ביחס לשנים 2000-2007, תוך אבחנה בין הבקשות השונות על פי אזרחותו של המבקש ;

ד. עיון בכל מסמך, הוראה או הנחיה הרלבנטיים לסוגיות הנדונות בערר, לרבות בכל הנוגע לצו שימוש מפריע, נסיבות הוצאתו ונחלי מתן או אי מתן היתר עסקה;

העתק בקשה למתן צו גילוי מסמכים ומתן פרטים נוספים מיום 20.8.07 מצורפת ומסומנת כנספח 4.7

28. בתאריך 23.8.07, במועד שנקבע לדיון בבקשה אחרת מטעם המשיב, קיימה הוועדה דיון בבקשה. במעמד הדיון התירה הוועדה שמיעת טענות בע"פ על ידי ב"כ המשיב, אשר הפנתה גם לאמור והנטען במכתבה מיום 2.8.07. בסיום הישיבה הציגה הוועדה המלצות ראשוניות להכרעה בבקשה.

העתק מכתבה של ב"כ המשיב מיום 2.8.07 מצורפת ומסומנת כנספח ה.

העתק פרוטוקול הדיון מיום 23.8.07 מצורף ומסומן כנספח 1.1

29. בתאריך 30.8.07 הגישו העותרות את עמדתן ביחס להמלצות הוועדה מיום 23.8.07 וכן את תשובתן לתגובת המשיב (הן במסגרת מכתבה של ב"כ מיום 2.8.07 והן במסגרת טענות בע"פ במועד הישיבה). במסגרת כתב התשובה התבקש גם עיון בנתונים בנוגע לבקשות לקבלת היתר עיסוק, שהוגשו, בין השנים 2000-2007, תוך הבחנה בין מספר הבקשות שהוגשו על ידי בעלי אזרחות ישראלית ו/או מטעם חברות שמניותיהן בבעלות אזרחי ישראל (סעיפים 12-17 לכתב התשובה).

העתק הודעה על עמדה ותגובת העותרות מיום 30.8.07 מצורף ומסומן כנספח 2.1.

העתק התייחסות המשיב לתגובת העותרות מיום 11.9.07 מצורף ומסומן כנספח 3.1.

ו. החלטת ועדת הערר

30. ביום 27.12.07 נתנה ועדת הערר את החלטתה, לפיה נדחתה בקשתן של העותרות למתן עיון במסמכים. זאת למעט ההנחיות המסווגות בדבר אישור רכישת קרקעות ביהודה ושומרון (להלן: "ההנחיות"), אשר המשיב חויב בהעברתם לעיון העותר.

העתק החלטת הוועדה מיום 27.12.07 מצורף ומסומן כנספח ז.

31. כאמור לעיל, בניגוד גמור להחלטת הוועדה, המשיב סירב להעביר את ההנחיות האמורות על אף החלטת הוועדה והתנה זאת בתנאים שונים. ההנחיות נמסרו אך בתאריך 5.2.08, מבלי שהוצא בגינן צו חסיין. מטעם זה מוגשת העתירה על החלטת הוועדה רק כעת.

בקשת המשיב למסירת הנחיות בדבר רכישת קרקעות מיום 5.2.08 מצורפת ומסומנת כנספח ח.

פרוטוקול הדיון בפני הוועדה מיום 5.2.08 מצורף ומסומן כנספח ט.

32. בהחלטתה דחתה הוועדה את בקשת העותרות מנימוקים שונים, כפי שיפורט להלן.
33. לפיכך, לא נותרה לעותרות ברירה אלא לפנות לביהמ"ש נכבד זה על מנת שיורה למשיב ליתן לעותרות עיון ראוי במסמכים המבוקשים (כפי שפורט לעיל), בין היתר, מן הטעמים המפורטים להלן.

ז. הטיעון המשפטי

34. החלטת המשיבים בטלה ו/או ראויה להתבטל מכל אחד מן הנימוקים שיוצגו להלן.

ההחלטה לוקה בחוסר סבירות קיצוני

35. החלטת הוועדה חורגת באופן קיצוני ממתחם הסבירות. מעיון בנימוקי ההחלטה עולה כי הוועדה **התעלמה לחלוטין** מהוראות הדין, ההלכה הפסוקה ומהנימוקים שהוצגו בפניה בבקשת העותרות, המצדיקים את מסירת המסמכים ומתן פרטים נוספים על ידי המינהל ואיזנה באופן לקוי בין השיקולים הרלבנטיים במתן זכות עיון. הכל כפי שיפורט בהרחבה להלן.

החלטת הוועדה מפלה את העותרות לרעה

36. בד בבד עם החריגה ממתחם הסבירות, החלטת הוועדה מפלה את העותרות לרעה, הן מול המשיב, כמתדיין באותו טריבונול משפטי, הן אל מול הזכויות שזכאי לו צד מתדיין במסגרת דיון משפטי ואפילו כלפי אזרח מן השורה.
37. מול המשיב, הדברים חוזים מכל. החלטת הוועדה מאפשרת למשיב לנהל הליך באופן בלתי הוגן, תוך הסתמכות על מסמכים ומידע שאינם מצויים בידי העותרות וההכרחיים להוכחת טענותיהן.
- מול צדדים אחרים להתדיינות - העותרות אינן זוכות לזכויות שכל מתדיין מן השורה זוכה בכל טריבונול משפטי.
- ואף מול אזרח מן השורה - העותרות מופלות לרעה אפילו על פי הוראות חוק חופש המידע התשנ"ח-1998 (להלן: "**חוק חופש המידע**"), כפי שיצויין בקצרה, להלן.
38. היות והפגמים בהחלטת הוועדה משלבים חריגה קיצונית ממתחם הסבירות ואפליה כלפי העותרות, ייערך הדיון בשני פרמטרים אלו במשותף, על פי סוגי חובות הגילוי והעיון שהופרו, כמפורט להלן.

I. נתונים ומסמכים הנוגעים לתכלית חקיקתו של צו שימוש מפריע

39. בקשת העותרות לעיין בנתונים ובמסמכים הנוגעים לתכלית חקיקתו של צו שימוש מפריע נדחתה על ידי המשיב, בטענה שמדובר במסמכים פנימיים אשר הוכנו במסגרת גיבוש מדיניות. עוד טען המשיב כי יש לראות בנתונים ומסמכים אלה כמסמכים שהוכנו לצורך התדיינות משפטית עתידית, ומשכך הינם חסויים. הוועדה הנכבדה גרסה כי עמדת המשיב הינה "סבירה וקבילה" (עמ' 3, סעי' 42-42 להחלטה).
40. העותרות טוענות כי החלטת הוועדה בעניין זה נעדרת כל נימוק ענייני המסביר את ההחלטה ולו מטעם זה יש לבטל את ההחלטה ברכיב זה.
41. לעצם העניין מדובר במסמכים הנוגעים ישירות לטענה יסודית של העותרות בכתב הערר. העותרות טוענות כי התכלית העומדת בבסיס צו שימוש מפריע הינה טיפול בפלישה בלתי חוקית לכאורה של יהודים, לשטחים פרטיים שבבעלות תושבים ערבים. היות והדיון בערר מתנהל על בסיס הודעת המשיב כי במסגרת הערר הוא מניח שהעותרות רכשו את המבנה בכסף מלא ולא פלשו אליו, הרי שהמשיב מנוע מלעשות שימוש בצו שימוש מפריע. שכן מדובר בשימוש שלא במסגרת התכלית האמורה. בוודאי שלא ניתן לעשות שימוש בצו זה על מנת להגשים מדיניות פוליטית של שר הביטחון, למנוע מיהודים לרכוש מקרקעין באזורי יו"ש (ראה סעיפים 114-116 לכתב הערר).
42. זכות העותרות לקבלת המסמכים מתעצמת לנוכח העובדה שהצו מעניק למשיב כלים מינהליים חריגים בעוצמתם וסמכות בלתי מידתית בעליל, לפגיעה באופן בלתי הפיך בזכויות קנייניות של מחזיק. עובדה זו מחייבת את המשיב לעשות שימוש בהוראות הצו בזהירות מיוחדת, ורק על פי תכליתו המקורית.
43. בתגובה לטענות העותרות ביחס לתכלית הצו, קבע המשיב כי אין לפרש את הצו רק על תכליתו המקורית ואף ביקש לייחס לצו תכליות נוספות (ראה סעי' 7 לכתב התשובה לערר).
44. לנוכח עמדת המשיב, כמפורט לעיל, והמחלוקת שנתגלעה בין הצדדים ביחס לתכלית הצו, הנתונים והמסמכים הנוגעים לעצם חקיקת הצו, הכרחיים לעותרות לצורך הוכחת טענותיהן.
45. שכן, גישתה המבוססת ורבת השנים של הפסיקה בישראל הינה כי דבר חקיקה מתפרש על פי תכליתו. (ראו, למשל, בג"צ 693/91 אפרת נ' הממונה על מרשם האוכלוסין במשרד הפנים, פ"ד מז(1) 749, 764 ; א' ברק, פרשנות תכליתית במשפט (2003) 133-134).

46. בית משפט נכבד זה כבר קבע כי גם חקיקת משנה יש לפרש באופן המגשים את תכליתה (רע"א 3899/04 מדינת ישראל נ' אבן זוהר (טרם פורסם), פסקה 14; עלייע 9013/05 הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל אביב נ' עו"ד יהודה יורם (טרם פורסם, פסקה י'). ואם כך הדברים לגבי חקיקת משנה "קלאסית", קל וחומר שנכונים הדברים גם לגבי החקיקה הצבאית, שמעמדה בשטחים אנלוגי לחקיקה ראשית.

47. בנסיבות העניין, הדרך היחידה לתהות על קנקנו של החיקוק על מנת להבין האם אכן השימוש שנעשה בו משקף את תכליתו, הינה עיון במסמכים המשקפים את עבודת ההכנה של אנשי המשיב, אשר קדמה לחקיקת הצו. בניגוד לחקיקה של כנסת ישראל, שלשם פרשנותה ניתן להיעזר בפרסומים פומביים כגון הצעות חוק, דברי הכנסת, פרוטוקול ועדות הכנסת, התבטאויות בתקשורת וכיו"ב, לכל אלו אין כל מקבילה בהליך החקיקה הצבאי בשטחים. לכן העותרות נמצאות בגחיתות דיונית מוחלטת ובערפל מלא ומובן מאליו שיש לחשוף בפניהן את המסמכים המשקפים מה היתה תכלית חקיקת הצו.

II. עיון במסמכים, בנתונים ובניטוקים בחס לאי מתן או אי מתן זיתרי עסקה

48. בקשת העותרות לעיון במסמכים ובנתונים הנוגעים לטיפול המשיב בבקשות למתן היתר עסקה (כמפורט לעיל) נדחתה על ידי ועדת הערר. זאת מאחר ולשיטת הוועדה הנכבדה מסמכי מירשם המקרקעין באיו"ש ותיקי העסקאות, המצויים ברשות המשיב, נוגעים אך לשאלת מתן היתר העסקה, המתעוררת בתיק, ומשכך הינם בעלי רלבנטיות גבולית להכרעה בערר.

49. בבסיס קביעה זו של הוועדה, מונחת הנחה מוטעית, לפיה החלטת המשיב לעשות שימוש בהוראות צו שימוש מפריע כלפי העותרות, וההחלטה שלא ליתן לעותרות היתר עסקה לביצוע עסקת המכר, הינן החלטות שונות ונפרדות לחלוטין.

מאחר ולשיטת הוועדה, רשאיית העותרות להשיג על החלטת המשיב בעניין היתר עסקה רק באמצעות עתירה לבג"צ (להבדיל מהליך ערר על החלטת המשיב לפי צו שימוש מפריע), אזי כל מסמך ונתון הדרוש לעותרות בעניין ההחלטה על אי מתן היתר עסקה, אינם רלבנטיים (לשיטת הוועדה כאמור).

50. אלא שהעותרות טוענות, בכל הכבוד הראוי, כי במסקנה זו, נתפסה הוועדה הנכבדה לכדי טעות. החלטת המשיב לדחות את בקשת העותרות למתן היתר עסקה ניתנה במקשה אחת עם ההחלטה לעשות שימוש בצו בדבר שימוש מפריע, כדי להשביע כוונה שהוצהרה על ידי שר הביטחון דאז לסלק את העותרות מהנכס בכל דרך:

א. מיד עם היוודע דבר כניסת נציגי העותרות למבנה, התבטאו שר הביטחון דאז ומקורבין בגלוי, כי הם לא יתירו את ישיבת העותרות- אותן הציגו כ"פולשים" לנכסי זרים, בנכס. זאת ללא קשר לשאלת זכויותיהן של העותרות.

בתוך כך, זימן שר הביטחון דאז, מר עמיר פרץ, בתאריך 11.4.07 דיון בנושא בהשתתפות גורמי מדינה שונים, לרבות נציגי שר הביטחון ונציגי המשיב. בדיון הורה שר הביטחון לכפופים לו, לספק את התואנות המשפטיות המתאימות לפינוי נציגי העמותה מן המבנה.

ב. רק לאחר דיון בחלופות השונות והיות ובאותה השעה היתה בקשת החברה למתן היתר עסקה לעסקת המכר במבנה תלויה ועומדת, נקבע כי באמצעות דחיית הבקשה למתן היתר עסקה, יוכל המשיב להצדיק שימוש בהוראות צו שימוש מפריע לסילוק ידן של עותרות מהמבנה.

הודעת לעיתונות מטעם היועמ"ש מיום 11.4.07 מצורפת ומסומנת כנספח י.

ג. לפיכך, ובהמשך להחלטת שר הביטחון, נדרש המשיב לדחות על הסף בקשת החברה לקבלת היתר עסקה. לעניין הטעם לסירוב נאמרו הדברים באופן נכוח ובוטה: **הסיבה אינה אלא: "החלטת שר הביטחון...כדירקטיבה מדינית".** הא ותו לא.

51. בנסיבות המפורטות לעיל, ברי כי ההחלטה לדחות את בקשת החברה למתן היתר עסקה והחלטה לסלק את ידן של העותרות מן הנכס בהתאם להוראות צו שימוש מפריע, **קשורות זו בזו בקשר בל יינתק.** כל מסקנה אחרת יוצרת אבחנה מלאכותית בין ההחלטות וחוטאת לנסיבותיה.

52. קבלת הנתונים המלאים שהתבקשו ביחס למדיניות המשיב ושר הביטחון במתן או אי מתן היתרי עסקה, נדרשת לעותרות על מנת להמחיש את חוסר הסבירות הקיצונית שנקטה על ידי המשיב בהחלטתו וכן על ההפליה באי מתן היתר העסקה, כאמור, ביחס לאוכלוסיות אחרות באיזור.

53. מכאן, החלטת הוועדה חרגה באופן חד ממתחם הסבירות וכן הפלטה את העותרות לרעה.

III. עיון במסמכים, הוראות ו/או הנחיות הרלבנטיים לסוגיות חנדונות בערר, לרבות בכל הנוגע לצו שימוש

טפריע ונסיבות הוצאתו ונחלי סתן או אי סתן היתר עסקה

54. בהחלטתה קיבלה הוועדה את עמדת המשיב, אשר סירב לאפשר לעותרות לעיין במסמכים, בהוראות ו/או בהנחיות הרלבנטיים לסוגיות הנדונות בערר. זאת לרבות בכל הנוגע לצו שימוש מפריע ונסיבות הוצאתו ונחלי סתן או אי סתן היתר עסקה. לטענת הוועדה בקשת העותרות בעניין זה הינה כללית ורחבה מידי כך שלא ניתן להיעתר לה (עמ' 3, ש' 49-50 להחלטה).

55. כן דחתה ועדת הערר את בקשת העותרות לעיון במסמכים הנוגעים למתן או אי מתן היתרי עסקה וזאת מן הטעם שמידת הקשר של מסמכים אלו להליך שבפינוי הנה גבולית.

56. גם החלטת ועדת הערר בעניין זה אינה מנומקת דיה ולו בכך חורגת היא ממתחם הסבירות.
57. הלכה היא כי חובת גילוי המסמכים של צד להליך משתרעת על כל המסמכים הנוגעים לעניין הנדון. לפיכך חובה על כל צד לגלות את כל אותם המסמכים, אשר סביר להניח שכוללים מידע אשר יאפשר לצד, במישרין או בעקיפין, לקדם את העניין, נשוא התובענה.
- ראו: רע"א 8290/01 **איזוטופ בע"מ נ' דן רנט א-קאר בע"מ**, דינים-סג 338 (2002); רע"א 7606/01 **גילי הראל ואח' נ' בנק איגוד ישראל בע"מ**, דינים-סב 93 (2002); רע"א 4999/95 **Alberici International נ' מדינת ישראל**, פ"ד (1) 39, 43; א' גורן, **סוגיות בסדר דין האזרחי** (מהדורה שביעית, תל-אביב, תשס"ג-2003), 162; רע"א 6546/94 **בנק איגוד ישראל בע"מ נ' אזולאי**, פד"י מט (4) 54, 61.
58. העותרות תטענה כי הדרישה הכללית לעיון בסוגי מסמכים הינה תוצר ישיר של החזקתו הבלעדית של המשיב בחומר הרלבנטי, מעמדו העדיף כרשות מנהלית ופערי המידע הניכרים העומדים לזכותו ביחס לעותרות. למעשה, בכל הנוגע למידע הרלבנטי לערר, תלויות העותרות בחסדי המינהל בבקשם מידע המצוי כאמור ברשותו הבלעדית.
59. כבר נקבע בהלכה הפסוקה כי מידת הרלוונטיות של מסמך בעת בחינת חובת גילוי, רחבה יותר משאלת קבילותו במשפט. זו נבחנת על פי מידת האור, שהמסמך עשוי לשפוך על המחלוקת שבין הצדדים. נקבע כי מסמך שיש בו לסייע לקו טיעון יוכר כמסמך רלבנטי (!!!)
- ראו: רע"א 6546/94 **בנק איגוד ישראל בע"מ נ' אזולאי הנרי**, פד"י מט(4), 54; עו"ד ו. שיינמן, **הליכים מקדמיים במשפט האזרחי** (המכון למחקרי משפט וכלכלה, 2005), 175.
- יצוין כי בית משפט נכבד זה כבר הכיר באפשרות של צד, אשר אין ביכולתו לעמוד על היקפם ואופיים המדויק של מסמכים הנמצאים בידי צד שכנגד, לבקש עיון בסוגי מסמכי שונים, אשר לדעתו עשויים להיות קשורים לעניינו (רע"א 2534/02 **שמשון נ' בנק הפועלים בע"מ**, פ"ד נו(5) 193).
60. משכך היה על הוועדה לחייב את המשיב לחשוף כל מסמך או נתון שעשוי לסייע לעותרות לבקר ולבחון את כשירות החלטתו. זאת הן ביחס לתכליתו המקורית של צו שימוש מפריע והן בדבר הדרך בו הוא נוהג ליישם את הקריטריונים בדבר מתן היתר עסקה.
61. יש גם לראות את מלוא החומר והמסמכים המבוקשים על ידי העותרות ככאלה שיש להם נגיעה אישית ופרטית לעניינן של העותרות. זאת לאור אופי וסוג הטענות של העותרות, המעלות טענות של אפליה, מניעים זרים, חוסר סבירות קיצונית, חוסר תום לב וכיו"ב. טענות אלו מחייבות לבחון את ההחלטה של המשיב לגבי העותרות באספקלריה של כלל מדיניות והחלטות המשיב בעניינים דומים /או מקבילים.
- ממילא, רק בחינה של כלל ההחלטות והמדיניות של המשיב בעניינים דומים ומקבילים, כמו גם הרקע והתכלית של מדיניותו זו, יאפשרו לבחון כנדרש את עניינן הפרטי של העותרות.**

חובת הגילוי

62. יוסבר כי בקשתן של העותרות לקבלת מסמכים ומענה לבקשה למתן פרטים נוספים, מעוגנת בדין ומחוייבת ממנו, בכל הנוגע לעניין גילוי ועיון במסמכים, כמו גם לזכותן של העותרות לקבל את יומן בפני ועדת הערר (ראו בג"ץ 7805/00 אלוני, **חברת מועצת עיריית ירושלים נ' מבקרת עיריית ירושלים**, פ"ד נו(4) 577, 600-599).

63. גילוי המסמכים והנתונים המבוקשים מוצדק ואף מתחייב, לאור האינטרס הישיר של העותרות במידע והצורך להתמודד עם פגיעה חמורה וקשה בזכויותיהן. כל זאת לצד העניין הציבורי הממשי בדיעת מניעי רשויות השלטון בעת הפעילן סמכויות חקיקתיות, זכות הציבור לדעת האם דברי חקיקה מיושמים בהתאם לתכליתם והעדר פגיעה ממשית בעבודת הרשות כתוצאה מגילוי המידע הנדון.

חוק חופש המידע

64. בניסיונותיו להדוף את דרישות העותרות לעיון, נאחז המשיב בפטור הקבוע בסעיף 9(ב)(4) לחוק חופש המידע, אולם גם בכך אין ממש. סעיף זה (ככל יתר סעיפי המשנה של סעיף 9(ב)) אינו מעניק פטור גורף ממסירת מידע בנסיבות המנויות בו, אלא אך מתיר לרשות שלא לגלותו **אם ישנה הצדקה לכך**.

65. למותר לציין כי למשיב לא מוקנה שיקול דעת בלתי מוגבל בהחלטה האם להעביר מידע זה אם לאו, שכן סעיף 10 לחוק חופש המידע מורה לו להביא בחשבון, בין היתר, את עניינו של המבקש במידע. משכך, יש לפרש את הסייג לחובת הגילוי הכללית הקבועה בחוק, בצמצום (עני"מ 6013/04 **משרד התחבורה נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ** [טרם פורסם, פסקה 21]). זאת כאשר יכולתו של מבקש המידע להצביע על עניינו הפרטי במידע המבוקש, תהווה משום נימוק כבד-משקל המטה את כפות המאזניים אל עבר מסירת המידע (עני"מ 9135/03 **המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ** [לא פורסם, פסקה 28]).

הפטיקה אף קבעה, ביחס לסעיף 9(ב)(4) לחוק חופש המידע כי לא די באינטרס ציבורי כללי למסירת מידע הנוגע לדיונים פנימיים (עני"מ 9135/03 **המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ** [לא פורסם, פסקה 20], עני"מ 7024/03 **גבע נ' גרמן** [טרם פורסם, פסקה 15]; סגל, **זכות הציבור לדעת באור חוק חופש המידע**, 208;

66. הגם שבעניינו אין המדובר בעתירה מינהלית על פי חוק חופש המידע, תבקשנה עותרות להסב את תשומת ליבו של בית המשפט הנכבד לכך שעל המשיב- כ"רשות ציבורית" חלה חובה עצמאית נוספת גם מכוח הוראות חוק חופש המידע.

גם כאשר אין חובה למסור מידע מסוים מכוח חוק חופש המידע, משום שהרשות ממנה מתבקש המידע אינה כפופה לחוק או מאחר שמתקיים אחד החריגים לחובה זו, עדיין תקפים עקרונות השקיפות והגילוי הרחבים יותר שהוכרו בפסיקה עוד בטרם חקיקת החוק, בנסיבות בהן למבקש המידע אינטרס אישי בו.

מידע שיש בו אינטרס אישי

67. כאמור בעניינינו, גם מבלי להידרש להוראות חוק חופש המידע, עדיין תקפים ביחס למשיב עקרונות השקיפות והגילוי הרחבים יותר שהוכרו בפסיקה, בנסיבות בהן למבקש המידע אינטרס אישי בו, כאמור לעיל:

"מקום שבו מדובר בגילוי מסמכים במסגרת התדיינות ספציפית כאשר למבקש עניין מיוחד בגילוי, אין עומדת לצד האחר עילת החיסיון הקבועה בסעיף 9 לחוק חופש המידע..."

(ברי"ע (י-ם) 2224/06 מזרחי נ' בן גביר, פסקה 10 [ההדגשות שלי- נ.ה.]).

68. לאחרונה חייב בית המשפט הנכבד את ועדת וינוגרד לפרסם את הפרוטוקולים המלאים של דיוניה, זולת חלקים מתוכם העלולים לפגוע בביטחון המדינה (בג"ץ 258/07 גלאון נ' ועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת ארועי המערכה בלבנון 2006 (טרם פורסם)). זאת, למרות שלעותרת באותו מקרה לא היה כל עניין אישי במידע, ועל אף שמסקנותיה הסופיות של הוועדה, המושתתות על ניתוח והערכה משוקללים של המידע הכלול באותם פרוטוקולים ממש, עתידות היו להתפרסם בפומבי.

ביסוד פסיקה זו עומדת ההכרה בחשיבות העילאית של זכות הציבור לדעת במשטר דמוקרטי, והיא מקרינה על כל הקשר אחר בו מתבקשת רשות ציבורית לחשוף מידע שברשותה.

חיוב גילוי מידע השואתי להוכחת טענת אפליה

69. גם בתי המשפט המחוזיים דחו טעמים לסירובם של רשויות המס, לגלות הסדרים מיטיבים שנערכו עם נישומים, מטעמי סודיות. במסגרת התדיינות משפטית לגבי גביית המס של נישומים אחרים. זאת, בין היתר, היות ולא היה לנישומים כל דרך אחרת להשיג את הנתונים הנדרשים לצורך הוכחת טענותיהם.

ראת: בש"א (חי"י) 13903/06 שחר נ' פקיד שומה חדרה (החלטה מיום 18.12.06); בש"א (י-ם) 1632/06 פרמה גורי בע"מ נ' רשות המיסים- אגף המכס (החלטה מיום 2.11.06) (יצוין כי בקשת רשות ערעור על החלטה זו תלויה ועומדת בפני בית המשפט העליון).

מסמכים שיש להם נגיעה אישית לעותרות

70. בהחלטה, אפשרה הוועדה למשיב, למעשה, שלא להעביר לעותרות מסמכים ואו נתונים שלמעשה נוגעים ישירות להחלטה בעניין של העותרות. כך, באשר לדיונים שנערכו בעניין וכיו"ב.

71. הלכה היא כי-

"זכותו של הפרט לעיין במסמכים המוחזקים בידי הרשות המינהלית ואשר שימשו אותה להחלטה בעניינו, היא ממושכלות היסוד של המשטר הדמוקרטי. זוהי "זכות העיון הפרטית", הנגזרת בעיקר מזכות הטיעון ומחובת המינהל לפעול בשקיפות ... הכלל העולה מן הפסיקה הוא, כי מסמכים שנתקבלו על-ידי רשות ציבורית תוך כדי שימוש במסמכות שהוענקה לה על-פי דין, צריכים להיות גלויים ופתוחים לפני הצד הנוגע בדבר ... בוודאי כך כאשר הנוגע בדבר מבקש לערער על החלטת המינהל בעניינו ... במצב כזה זכותו של הפרט לדעת את הבסיס לאותה החלטה. רק ידיעה כזו תבטיח שהשגתו על החלטת הרשות תהא עניינית וממוקדת. רק השגה שנעשית מתוך מידע מלא תהיה השגה אפקטיבית, הממצה את זכותו של המשיג לטעון את טענותיו ולתקוף באופן ישיר את המידע ששימש נגדו ... זכות העיון היא גם אמצעי ביקורת על הרשות, שנדרשת לבסס את החלטותיה כראוי בחומר ראיות סביר ומשכנע. לו הותר לרשות לקבל החלטות הפוגעות באינטרסים של פרטים בלי לחשוף את הבסיס להן, היה גובר החשש מפני שרירות. בכך מצטרפת זכות העיון לחובת ההנמקה כהיבט נוסף של עקרון שקיפות המינהלי."

(דברי הנשיא ברק ברע"א 291/99 ד.נ.ד. אספקת אבן ירושלים נ' מנהל מס ערך מוסף, פ"ד נח (4) 221, 232-233 (הדגשות שלי-נ.ה.).

72. העותרות תדגשנה כי מדובר במסמכים ופרטים הנדרשים לעותרות מאחר ולהם **נגיעה אישית ופרטית לעניינן של העותרות**. זאת לאור אופי וסוג הטענות של העותרות המעלות טענות של אפליה, מניעים זרים, חוסר סבירות קיצונית, חוסר תום לב וכיוצב' בהחלטתו של המשיב.

73. בהחלטתה דחתה ועדת הערר את דרישת העותרות לעיין במסמכים המבוקשים על ידן, חרף זכותן לקבלם ע"פ הוראות הדין.

החלטת הוועדה נעדרת נימוקים עניינים

74. הלכה ידועה היא, כי חובה על רשות מינהלית להניח תשתית עובדתית ראויה לכל החלטה שהיא מקבלת. חובה זו מעוגנת בפסיקה ומאז 1958 גם בחקיקה, באמצעות החוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958.

ראו: בג"צ 987/94, יורונט קווי זהב (1992) בע"מ נ' שרת התקשורת, פ"ד מח(5), 412, עמ' 418-419; בג"צ 143/56 אחגיג' נ' המפקח על התעבורה, פ"ד יא, 370.

75. חובת ההנמקה נועדה לאפשר לאדם הנפגע מן ההחלטה לשקול אם זו עומדת במבחן הדין ואם יש מקום להעמיד אותה לביקורת שיפוטית (י' זמיר, **הסמכות המינהלית**, נבו הוצאה לאור (1996), כרך ב', 897-898).
76. על מנת לקבוע כי רשות מנהלית עמדה בחובת ההנמקה יש לוודא כי החלטתה מבהירה את הטעם, או את הטעמים, העיקריים, להחלטה, באופן שיאפשר גם לברר אם היא חוקית (שם, 909).
77. כאמור לעיל, הוועדה בהחלטתה דחתה את דרישת העותרות לקבל לידיהן מסמכים הנוגעים לעצם חקיקתו של הצו שימוש מפריע וכן מסמכים ונתונים רלבנטיים נוספים הרלוונטיים לסוגיה שבנדון. זאת מבלי שניתנו נימוקים המסבירים את החלטתה זו, למעט קביעתה כי עמדת המשיב הנה סבירה וקבילה, או כי דרישת העותרות הנה כללית ולא ניתן להיעתר לה.
78. מלבד הימנעותה מלהבהיר את החלטתה, נמנעה הוועדה מלהתמודד בהחלטתה עם הוראות הדין וההלכה הפסוקה, אשר הובאו בהרחבה בפניה על ידי העותרות.
79. זאת ועוד, בהחלטת הוועדה **אין כל זכר** לדרישת העותרות בכתב התגובה, למתן נתונים מלאים בנוגע לבקשות לקבלת היתר עיסוק, מתוקף צו בדבר איסור על עיסוק (אזור הגדה המערבית) (מסי 65), תשכ"ז-1967 (להלן: **"צו איסור עיסוק"**), שהוגשו בין השנים 2000-2007.
80. כאמור בכתב התגובה, הנתונים המבוקשים נדרשים לצורך הוכחת טענות אפליה ביישום מדיניות המינהל כלפי יהודים, במתן היתר עיסוק ולצורך הפרכת טענת המשיב בערר, לפיה לו היתה מוגשת בקשה למתן היתר עיסוק מטעם העוררות, היתה זו נדחית (סעי' 56 לכתב התשובה לערר). המצאותם של נתונים אלה אף לא סורבה מצד המשיב, אם כי זה טען שאין ביכולתו למוסרם.
81. יצוין עוד כי נתונים ראשוניים וחלקיים בדבר בקשות למתן היתר עיסוק עבור השנים 2004-2007 נמסרו בתגובת ב"כ המשיב, מיום 2.8.07. נתונים חלקיים אלה נמסרו אך מפאת "קוצר הזמן", ולא מן הנמנע כי לו הועמדה למשיב שהות נוספת, היה מציג את הנתונים במלואם (ראה סעי' 14 למכתבה של ב"כ המשיב מיום 2.8.07 - מצורף לעתירה זו כנספח ה.).
- יתרה מכך, העוררות הציגו בעבר למשיב דרישה דומה, לקבלת נתונים אודות מספר בקשות להיתר עסקה שהוגשו למנה"ז, על ידי בעלי אזרחות שונים. במקרה זה המשיב סיפק את הנתונים הכמותיים המבוקשים ללא כל סייג.
- ראו לדוגמא מכתבה של ב"כ המשיב מיום 3.5.07 המצורף ומסומן כנספח יא.
82. בגסיבות אלה, לא יכלה הוועדה להתעלם לחלוטין מדרישת העותרות לעיון בנתונים המלאים ביחס לבקשות למתן היתר עיסוק, בהם דן המינהל.

פגיעה בולטת בכללי הצדק הטבעי

83. החלטת ועדת הערר, אשר שללה מהעותרות את האפשרות לקבל את המסמכים והנתונים הנדרשים על ידן על מנת שתוכלנה להתמודד עם החלטת המשיב, פוגעת באופן קיצוני בכללי הצדק הטבעי ומונעת מהעותרות את הזכות להתדיינות הוגנת וצודקת. היא לא מאפשרת לעותרות להוכיח את האופן בו פגע המשיב בעותרות פגיעה אנושה, תוך רמיסה של זכויותיהן היסודיות.

ח. הצורך בצו ביניים

84. מן האמור לעיל עולה כי לעותרות קיימת זכות שבדין לקבל לעיון את המסמכים הדרושים להן על מנת לקיים הליך הוגן וראוי בפני הוועדה.

85. אי מתן הצו המבוקש יגרום לעותרות נזק כבד שאין לו תקנה ולא ניתן להערכה כספית. אם ייאלצו העותרות לנהל את ההתדיינות בערר מבלי שיעמדו לרשותן כל המסמכים והנתונים הרלבנטיים להוכחת עניינן, לא יוכלו להוכיח את צדקתן ולהגן על זכויותיהן.

86. בנסיבות אלו, יש מקום ליתן צו ביניים כמבוקש על מנת שלא ייערכו דיונים נוספים ו/או יקודם הדין בפני ועדת הערר, קודם להכרעה בעתירה. אי מתן צו ביניים עלול להביא לבזבוז זמן שיפוטי יקר כמו גם זמנם של הצדדים, לצד הצורך בקיום הליכים חוזרים, היה ותתקבל העתירה בסופו של יום. ברי כי הגנת העותרות תשתנה, אם וכאשר יומצאו להן המסמכים והנתונים המבוקשים על ידן – נשואי עתירה זו.

87. למשיבים, לעומת זאת, לא ייגרם כל נזק ממתן צו הביניים המבוקש, היות ובשלב זה עומד צו מניעה זמני בערר, האוסר על מי מהצדדים לבצע כל שינוי בסטטוס קוו במבנה. בנוסף, על אף הניסיון המלאכותי של המשיב ושולחיו ליצור תחושת דחיפות בהליכים המתנהלים סביב המבנה, אין כל דחיפות אמיתית בהליכים אלו. גם הלחצים שהפעיל המשיב ו/או שולחיו על הטריבונלים המשפטיים השונים הדנים בעניין זה מגלמים, בפני עצמם, את ההתנהלות הפגומה והבלתי סבירה שלו, המונעת ממניעים זרים.

88. ידי העותרות בפנותן לבית משפט נכבד זה נקיות. לעומת זאת, התנהלות המשיב לאורך כל הדרך מעידה על חוסר תום לב קיצוני, על שרירות ועל שיקולים זרים.

89. עתירה זו מוגשת עתה, שכן המשיב סירב לקיים את החלטת ועדת הערר, כמפורט לעיל וקיימה רק לפני שבוע ימים. כל עוד לא קוימה ההחלטה לא ניתן היה להגיש את העתירה, על אף שהכוונה להגיש את העתירה נמסרה לוועדת הערר כבר לפני מספר שבועות.

90. מכל האמור לעיל עולה כי מתקיימים במקרה דנן כל הפרמטרים המצדיקים מתן צו ביניים כמבוקש.

91. התצהיר המצורף לעתירה זו תומך אף בבקשה לצו ביניים.

ט.סוף דבר

92. בנסיבות אלו לא נותר לעותרות אלא לבקש סעד מבית המשפט הנכבד.

93. לאור כל האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את העתירה, להורות כבriשא לה ולחייב את המשיבים בהוצאות משפט ובשכ"ט עו"ד כדן.

נדב העצני, עורך-דין

עדי ברנר, עורכת-דין

עידן מילר, עורך-דין

פוריס העצני רוזנברג ושות'
ב"כ העותרות

תצהיר

אני הח"מ, אורית סטרוק ת.ז. 056349186, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזאת כדלקמן:

1. אני משמשת כמנהלת המחלקה המשפטית של היישוב היהודי בחברון.
2. כל העובדות האמורות בעתירה ובבקשה למתן צו ביניים ידועות לי מידיעתי האישית ו/או נכונות לפי מיטב אמונתי ו/או על פי מסמכים שהוצגו בפניי.
3. זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

אורית סטרוק
אורית סטרוק

אישור

אני הח"מ צבי האלון, עו"ד, מאשר כי ביום 13.2.08 הופיע בפני גבי אורית סטרוק, המוכרת לי אישית, ואחרי שהוזהרתי כי עליה לומר את האמת וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה את נכונות הצהרתה הנ"ל וחתמה עליה בפני.

נדב העשני, עו"ד
מ.ה. 13491
1